

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců
Lubomíra Majerčíka a Mariana Kokeše v právní věci

žalobkyně: **Deltasys, s.r.o.** (IČ: 276 61 903)
sídlem Loosova 355/12, 638 00 Brno
zastoupené Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem
sídlem Divadelní 616/4, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Jihomoravský kraj**
sídlem náměstí Svobody 98/4, 602 00 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, spočívajícím v nepředepsání úroku
z neoprávněné exekuce na osobní daňový účet žalobkyně,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Podstatou řešené věci je otázka, zda se žalovaný finanční úřad dopustil nezákonného zásahu spočívajícího v nečinnosti tím, že žalobkyni nevrátil přeplatek – úrok z neoprávněné exekuce na její osobní daňový účet.

II. Skutkové okolnosti

2. Dne 8. 9. 2020 vydal žalovaný exekuční příkaz (č. j. 4032898/20/3003-80050-711753), jímž nařídil daňovou exekuci přikázáním pohledávky z účtu žalobkyně za účelem vymožení daňových nedoplatků žalobkyně na dani z příjmů právnických osob za rok 2013, příslušejícího úroku z prodlení a exekučních nákladů. Prikázal v něm poddlužníkovi, aby od okamžiku, kdy mu bude exekuční příkaz doručen, po dobu trvání daňové exekuce nevyplácel peněžní prostředky z účtů dlužníka, žalobkyně.
3. Dne 26. 9. 2024 odmítl zdejší soud žalobu žalobkyně proti tomuto exekučnímu příkazu jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále „s. ř. s.“ (usnesení č. j. 29 Af 5/2023-46).
4. Dne 14. 1. 2026 zamítl Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobkyně proti citovanému usnesení (rozsudek č. j. 6 Afs 249/2024-41, dále „rozsudek NSS“). Tento rozsudek byl poté aprobován i usnesením Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 700/26 ze dne 15. 4. 2026.
5. Žalobkyně byla přesvědčená, že na základě rozsudku NSS jí měl žalovaný předepsat na osobní daňový účet do 15 dnů od jeho doručení úrok ve výši roční repo sazby, vypočítaný z částek sražených exekučním příkazem. Protože tak žalovaný nepostupoval, považovala ho za nečinného a jako takového ho dne 17. 3. 2026 (doručeno dne 19. 3. 2026) požádala o vrácení přeplatku dle § 155 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.
6. Dne 31. 3. 2026 žalobkyně upozornila Odvolací finanční ředitelství na nečinnost žalovaného svým přípisem nazvaným „Nečinnost podle § 38 zák. č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. Požadovala odstranění nečinnosti – aby Odvolací finanční ředitelství předepsalo na její daňový účet blíže specifikovaný úrok. Současně upozornila, že se ochrany před nečinností může domáhat jak podnětem podle § 38 daňového řádu, tak mohla uplatnit námitku ve smyslu § 159 stejného zákona.
7. Dne 9. 4. 2026 postoupilo Odvolací finanční ředitelství dle § 75 daňového řádu podání žalobkyně ze dne 31. 3. 2026 žalovanému. Podání posoudilo dle § 70 odst. 2 daňového řádu jako námitku proti úkonu při placení daní podle § 159 odst. 1 daňového řádu. Podle § 159 odst. 6 daňového řádu se ochrany před nečinností správce daně při placení daní lze namísto podnětu na nečinnost domáhat prostřednictvím námítky, která má aplikační přednost před podnětem na ochranu před nečinností dle § 38 daňového řádu. Proto Odvolací finanční ředitelství postoupilo žalovanému podnět k vyřízení jako věcně a místně příslušnému správci daně. Vyrozumělo o tom žalobkyni dle § 75 daňového řádu.
8. Dne 5. 5. 2026 (tedy po podání žaloby) rozhodl žalovaný o námitkách žalobkyně doručených dne 19. 3. 2026 žalovanému a 31. 3. 2026 Odvolacímu finančnímu ředitelství tak, že je zamítl.

III. Argumentace žalobkyně a žalovaného

9. **Žalobkyně** spatřovala v postupu žalovaného zásah spočívající v nečinnosti. Ta se projevovala ve dvou ohledech. Jednak měl žalovaný do 15 dnů od rozsudku NSS předepsat na její daňový

účet požadovaný úrok z neoprávněné exekuce. Její žádost o odstranění nečinnosti také nemělo Odvolací finanční ředitelství přeformulovat - měnit a vnucovat jí cestu námitky. Tím pádem ani nemělo důvod postupovat její podnět zpátky žalovanému. Žalobkyně požaduje, aby soud žalovanému uložil předspsat na její osobní daňový účet příslušný úrok.

10. **Žalovaný** ve svém vyjádření předeslal, že nezákonnost postupu správce daně měla žalobkyně namítat v řízení o žalobě proti rozhodnutí (o námitkách) dle § 65 s. ř. s. Dále uvedl, že žalovaný není pasivně legitimován ve věci tvrzeného nesprávného posouzení podání na ochranu proti nečinnosti dle § 36 daňového řádu, které bylo Odvolacím finančním ředitelstvím vyloženo jako námitka dle § 159 daňového řádu. O námitce navíc již žalovaný rozhodl dne 5. 5. 2026. Tímto rozhodnutím současně vyřídil i žádost o vrácení přeplatku, kterou také posoudil jako námitku při placení daní dle § 159 daňového řádu. Obě tyto námitky zamítl. Současně žalovaný dodal, že rozsudkem NSS nebyla vyslovena neoprávněně provedená exekuce. Není proto zřejmé, z čeho žalobkyně vyvozuje vznik přeplatku dle § 155 odst. 2 daňového řádu, jehož předspsání a vyplacení se domáhá.

IV. Posouzení věci soudem

IV. 1 Právní rámec

11. Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), stanoví:

Řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu

§ 82 Žalobní legitimace

Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

§ 87 Rozsudek

(1) Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

(2) Soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen.

12. Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, stanoví:

§ 38 Ochrana před nečinností

(1) Osoba zúčastněná na správě daní je oprávněna dát podnět nejbližší nadřízenému správci daně v případě, že správce daně nepostupuje v řízení bez zbytečných průtahů, protože

a) marně uplynula zákonem stanovená lhůta, v níž měl správce daně provést úkon,

b) neprovedl úkon ve lhůtě, která je pro provedení takového úkonu při správě daní obvyklá, nebo

c) nevydal rozhodnutí bezodkladně poté, co došlo k shromáždění podkladů potřebných pro rozhodnutí.

(3) Nejblíže nadřízený správce daně podnět prověří, a pokud je důvodný, přikáže nejpozději do 30 dnů po jeho obdržení správci daně, aby zjednal nápravu. Nejedná-li správce daně nápravu do 30 dnů od přijetí tohoto příkazu, bezodkladně zjedná nápravu nejblíže nadřízený správce daně a o provedených opatřeních vyrozumí osobu, která podala podnět.

(4) Neshledá-li nejblíže nadřízený správce daně podnět důvodným, odloží jej a osobu, která podala podnět, o tom vyrozumí do 30 dnů s uvedením důvodů. Je-li důvodem odložení podnětu to, že správce daně dosud neshromáždil podklady potřebné k rozhodnutí, uvede ve vyrozumění i informaci o tom, které podklady dosud chybí.

§ 75 Postoupení

(1) Není-li správce daně, vůči němuž bylo učiněno podání nebo připsána platba, v daně věci příslušný, podání nebo platbu neprodleně postoupí příslušnému správci daně.

(2) Nepříslušný správce daně o postoupení vhodným způsobem vyrozumí podatele nebo osobu, která platbu učinila, má-li za to, že k naplnění účelu vyrozumění nepostačí zpracování podání nebo platby příslušným správcem daně.

§ 159 Námitka

(1) Proti úkonu správce daně při placení daní, nejde-li o rozhodnutí, u kterého zákon připouští podání odvolání, může osoba zúčastněná na správě daní uplatnit námitku ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o úkonu dozvěděla. Vyrozmívá-li správce daně osobu zúčastněnou na správě daní o úkonu při placení daní, proti němuž lze uplatnit námitku, poučí ji současně o možnosti jejího uplatnění.

(6) Ochrany před nečinností správce daně při placení daní se lze namísto podnětu na nečinnost domáhat prostřednictvím námitky.

IV. 2 Hodnocení soudu

13. Co se týče podmínek pro uplatnění zásahové žaloby, z výše citovaného textu s. ř. s. čerpá ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu, dovozující (např. rozsudek ze dne 3. 5. 2023, č. j. 9 As 20/2023-23), že žaloba podle § 82 an. s. ř. s. je důvodná, pokud jsou splněny kumulativně následující podmínky: žalobkyně musí být přímo (1. podmínka) zkrácena na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a takový zásah byl zaměřen přímo proti ní nebo v jeho důsledku bylo proti ní přímo zasaženo (5. podmínka).
14. Jak je ze zákonné úpravy i rozhodovací činnosti správních soudů patrné, hlavní podmínkou uplatnění zásahové žaloby je přímé zkrácení žalobce na jeho právech. V projednávané věci je podstatou žalobní argumentace včasné nevrácení přeplatku žalovaným – úroku z tvrzené neoprávněné exekuce. Petit žaloby zní tak, že krajský soud má žalovanému uložit do 30 dnů od doručení rozsudku, aby předepsal na osobní daňový účet žalobkyně úrok z neoprávněné vedené exekuce.
15. Tomuto petitu však nemůže soud vyhovět. Žalobkyně již před správcem daně iniciovala proces za tímto účelem dle § 155 daňového řádu. Ten nebyl v době podání žaloby ještě u

konce. Současně vzhledem k postupu Odvolacího finančního ředitelství neměla žalobkyně důvod očekávat, že její podání správní orgány ignorovaly.

16. Bylo by proto předčasné, kdyby správní soud v této fázi hodnotil oprávněnost nároku žalobkyně a rozhodoval o tom, zda jí měl být přeplatek uhrazen. To platí o to spíše, když žalovaný již věcně rozhodl – a to jak o výchozím podání žalobkyně ze 19. 3. 2026, tak o její urgenci ze dne 31. 3. 2026.
17. Podle soudu žalobkyně nebyla zkrácena na svých právech postupem žalovaného. Dne 19. 3. 2026 požádala o vrácení přeplatku, dne 31. 3. 2026 věc urgovala, dne 9. 4. 2026 postoupilo OFŘ její podání žalovanému, který dne 5. 5. 2026 rozhodnul.
18. Požadavkům žalobkyně se věcně věnuje rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 5. 2026. To může nadále žalobkyně napadnout žalobou proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. Soud se nyní nemůže k tomuto rozhodnutí vyjadřovat. Nicméně v dosavadním postupu žalovaného neshledává nezákonný zásah spočívající v nečinnosti.
19. Pokud jde o otázku nesprávné kvalifikace podání žalobkyně a následně jejího postoupení Odvolacím finančním ředitelstvím žalovanému, soud upozorňuje, že žaloba směřuje vůči finančnímu úřadu a její petit k vyplacení tvrzeného dlužného úroku. Takto formulovaná dílčí výhrada žalobkyně se proto míjí s podstatou projednávané žaloby a měla by být spíše vtělena do samostatné žaloby nebo rovněž směřována vůči rozhodnutí o námitce.

V. Závěr a náklady řízení

20. Na základě výše uvedeného tedy soud shledal žalobu neopodstatněnou. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s.
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 2. července 2026

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu